

EESTI POLITSEILEHT

Lugemistuba

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI

Nr. 38 (248)

22. septembril 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—
 Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende
 ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. $\frac{1}{29}$ — $\frac{1}{23}$. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

$\frac{1}{1}$ lehek. Mk. 4000.—	$\frac{1}{4}$ lehek. Mk. 1000.—
$\frac{1}{2}$ „ „ 2000.—	$\frac{1}{8}$ „ „ 500.—
$\frac{1}{3}$ „ „ 1350.—	$\frac{1}{16}$ „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75°/_o, tekstis 100°/_o kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) Eugen Maddison, „Kolmas punkt“ ja riigiteenistuse seaduse § 42. 2) Ametsõidu tasust ja ametitegevuse piirkonnast. 3) M. Morrison, Psükotehnika, politsei ja tähelepanekud. 4) Ujumis-
 oskus ja politsei. 5) Ametlik osa. 6) Küsimused ja kostmised. 7) Kuulutused.

„Kolmas punkt“ ja riigiteenistuse seaduse § 42.

Eugen Maddison.

1845. a. Nuhtluse seaduse kokkuseadmisel oldi arvamisel, et kõiki karistusnorme tuleb koondada Nuhtluse seadusse; selle tagajärjel tekkis sarnane olukord, et karistus — isegi kõige väiksemad distsiplinaarkaristusi — võis määrata ainult süütegude eest, mis olid ette nähtud Nuhtluse seaduses. Olgugi, et süütegusid, mille eest võis määrata distsiplinaarkaristusi, oli Nuhtluse seaduses kaunis rohkesti ette nähtud, kuid siiski leidis temas palju tühje kohti. Nende tühjade kohtade tõttu oldi sunnitud Nuhtluse seadusest mööda minnes määrama distsiplinaarkaristusi — isegi ametist vabastamist (vabastamise põhjusi ette toomata) Nuhtluse seaduses mitteettenähtud juhtumistel. Sarnane praktika leidis endale kinnitamist 7. novembril 1850. a. keisri poolt kinnitatud ministrite komitee

määruses; selle määruse kolmas punkt ongi see kurikuulus „kolmas punkt“. Sealt sattus ta kodanlise teenistuse seaduse (§ 788 ja § 838 p. 3). Selle „punkti“ maksmapanemisel arvestati kahe asjaoluga: esiteks, sellega, et ülemusel peaks olema võimalus lahti saada mittesoovitavast elementist (nagu teada, oli ametnikkude kõlbline tasapind tol ajal õige madal), ja, teiseks, sellega, et selle juures ei tohiks rikkuda ametniku huvisid, kes vormiliselt milleski süüdi ei ole. Sellepärast anti ülemusele õigus talitada oma äranägemise järgi, kuid ühtlasi nähti ette, et vabastamise käsukirjas ja ametnikule väljaantavas teenistuse atestaadis midagi ametniku süüst ei kõnelda ja vabastamise põhjusi ette ei tooda, ning et sarnane ametist vabastamine ei mõju väljateenitud õiguste

peale, mispärast leiti ka üleliigse olevat võimaldada ametnikule kaebamist vabastamise otsuse peale või anda temale õigus nõuda kohtu alla andmist. Milleks „kolmas punkt“ tegelikult välja kujunes, on kõigil teada, kuid tuleb siiski tähendada, et ametlistes ringkondades hakati ülemusele antud õiguse, kui sarnase õiguse peale vaatama, mida tarvitada ei ole viisakas (v. Н. П. Лазаревский: «Лекции по государственному праву», II к., lhk. 137).

Ettetoodust selgub, et „kolmanda punkti“ vajadus tekkis sellepärast, et Nuhtluse seaduse kokkuseadjad ei teinud vahet kriminaal- ja distsiplinaarsüütegude vahel, et ta pidi koonnema kõiki karistuse norme, nende iseloomu peale vaatamata. Et aga kõiki distsiplinaarsüütegeid oli võimata ette näha, siis tekkisid tühjad kohad; neid oli tarvis kõrvaldada, seda pidi täitma „kolmas punkt“. Tähendatud tühjade kohtade tõttu jagab ka meie seadusandlus „kolmanda punkti“ seisukohta. Juba Asutava Kogu poolt 17. detsembril 1919. a. vastu võetud politsei korralduses („Riigi Teataja“ nr. 4/5 — 1920. a., sead. nr. 20) leiame paragrahvid, mis võimaldavad politseiametnikkude vabastamist, kui nemad „nende peale pandud ülesandeid täita ei suuda“ (§§ 9 ja 10), või teha neile „teenistuse asjus märkusi ja noomitusi... oma äranägemise järele“ (§ 37). Kriminaalpolitsei korraldus („Riigi Teataja“ nr 4/5 — 1920. a., sead. nr. 21) näeb ette, et „üleastumiste eest ametikohuste täitmise juures, mille eest kriminaalkaristust ette ei ole nähtud, karistatakse kriminaalpolitsei ametnikka distsiplinaar teel vastavate ülemate poolt“ (§ 15), kusjuures ka tähendatud üleastumiste eest võidakse neid vabastada ametist. Samade üleastumiste eest võidakse karistada välis- ja kaitsepolitsei ametnikke (välispolitsei ametnikkude distsiplinaarkaristuse seadus, „Riigi Teataja“ nr. 139/140 — 1920. a., sead. nr. 276, ja kaitsepolitsei ametnikkude distsiplinaarkaristuse seadus, „Riigi Teataja“ nr. 143/144 — 1920. a., sead. nr. 291). Kuid tähendatud seaduste peale tuleb kui meie seadusandluse edusammude peale vaadata: neis tundub kriminaal- ja distsiplinaarsüütegude eraldamise tendents. Võis arvata, et meie seadusandlus ka edaspidi

samas sihis edeneb, iseäranis, kui arvestada riigikohtu seisukohaga, et „kolmas punkt“ on meil maksvuse kaotanud (isiklikult asun seisukohal, et ta ei ole ära muudetud), kuid selle asemel on meil maksma pandud riigiteenistuse seaduse („Riigi Teataja“ nr. 149 — 1924. a.) § 42 või meie oma „42. punkt“. Nagu teada, on selle paragrahvi järgi Vabariigi Valitsusel õigus ametnikku ametist vabastada juhtumisel, kui ametniku tegevus riigi huvidele kahjulik, pärast sellekohast juurdlust ja vabastatava ametniku seletust ära kuulamist. On raske enesele ette kujutada juriidiliselt veel õnnetumat paragrahvi. Tekib küsimus — mispärast ta üldse maksma pandud — kui ametniku tegevus on „riigi huvidele kahjulik“, siis ei või kaht arvamist olla: ametnikku tuleb ametist vabastada, ja tema vabastatakse sel juhtumisel vastava kohtu otsusel või distsiplinaar korras, mida ka ette näeb riigiteenistuse seadus (§ 39 p. 2 l. e ja f). Ei või enesele ette kujutada sarnast juhtumist, kus ametniku tegevus oleks „riigi huvidele kahjulik“ ja teda ei saaks kohtu teel või distsiplinaar korras ametist vabastada. Kui teda on võimata sel teel vabastada, siis ei ole ka ametniku tegevus riigi huvidele kahjulik. Selle paragrahvi tarvidust ja kiire maksmapanemise vajadust (pandi maksma 22. jaanuaril 1925. a., v. „Riigi Teataja“ nr. 15/16 — 1925. a., sead. nr. 2) põhjendati muu seas, nagu teada, sellega, et riigikohus on asunud seisukohale, et meil „kolmas punkt“ ei ole enam maksev, ja et on olemas juhtumised, millal ametniku vabastamine oleks teenistushuvide seisukohalt tingimata tarvilik, kuid neid juhtumisi on võimata ette näha Nuhtluse seaduses. Teiste sõnadega on ka meie „42. punkt“ tingitud sellest, et distsiplinaarsüüteod ei ole meil eraldatud kriminaalsüütegudest, et nemad on endiselt koondatud Nuhtluse seaduses ja et meil senini on maksev seisukoht: karistada veni — olgu see kohtu teel või distsiplinaar korras — ainult Nuhtluse seaduses ettenähtud süütegude eest. „Kolmanda punkti“ järgi sündis ametist vabastamine ilma motiivideta; sellel olid, nagu eelpool tähendatud, omad põhjendused. § 42. maksmapanemisega taheti, nähtavasti, „kolmandale punktile“ teist kuju anda, teda enam demokratiseerida ja õigusliku riigikorruga kokkukõlastada. Kuivõrd see õnnestus, seda näitab selle paragrahvi re-

daktsioon. Ametniku tegevus võib olla „riigi huvidele kahjulik“ ainult kas kriminaalseaduste või kriminaal- ja distsiplinaarseaduste või distsiplinaarseaduste seisukohalt. Selle kahjulikkuse tagajärgi kõrvaldatakse kas kohtu teel või seaduses ettenähtud juhtumistel distsiplinaar korras. Kolmandat teed selleks ei või olla, ja et seda teed ei või olla, kinnitavad, muu seas, ka Vabariigi Valitsuse poolt 22. juunil 1925. a. kinnitatud riigiteenistuse seaduse § 42. käsitamise juhtnõõrid („Riigi Teataja“ nr. 117/118 — 1925. a.). Juhtnõõride § 1. üksikuid punkte vaadeldes, näeme, et kõik neis kirjeldatud süüteod on maksvate nuhtluseaduste seisukohalt kas juba karistatavad või sarnase iseloomuga, et neid võiks seal väga hästi ette näha, nuhtluseadusi vastavalt täiendades. Kuid peale selle võib tähendatud juhtnõõride käsitamisel vastollu sattuda maksvate seadustega. Näit. juhtnõõride § 1. p. b. vastab täiesti N. S. 411, mis kõlab: «въ случаѣ важныхъ со стороны чиновника упущеній и когда отъ нерадѣнія его или медленности въ отправленіи должности произошли видимые безпорядки или запущеніе въ дѣлахъ, онъ можетъ быть немедленно преданъ суду, который въ правѣ его приговорить» jne. Juhtnõõride § 1. p. b. redaktsioon on järgmine: „Kui riigiteenija teenistuslises tegevuses on ava-

likuks tulnud korratused, mis oma tähtsuse või sagedusega tõendavad, et nendes süüdlane riigiteenija on lausa hooletu oma teenistuse kohuste täitmisel või meelega täidab oma ülesandeid puudulikult (saboteerib“. § 411. ja § 69. märkuse järgi võib tähendatud süütegude eest karistusi (karistustes on ette nähtud ka ametist tagandamine) määrata ainult kohus, - kuid juhtnõõride järgi vabastab ametist Vabariigi Valitsus, kusjuures juhtnõõride § 3. põhjal võib teenistusse määrata ja iga kõrgem ülemus (järjelikult ka Vabariigi Valitsus) asja lõpetada, kuna aga N. S. § 406. järgi langeb ülemus raske karistuse alla, kui ta, teades, et temale alluv ametnik on ametialal korda saatnud enam-vähem tähtsa süüteo (преступление или проступок), ei karista ametnikku ise või ei anna teda kohtu alla või ei teata seadustes ettenähtud juhtumistel sellest kõrgemale ülemusele.

Seda kõiki arvesse võttes, leian, et oleks parem nii ruttu, kui võimalik, loobuda Vene seadusandluse seisukohast, siis ei oleks meil vaja „kolmandat punkti“ ega meie oma „42. punkti“: asja lahendaks lühike distsiplinaar seadus, kus oleksid ette nähtud distsiplinaar süüteo definitsioon, distsiplinaar karistused ja distsiplinaar karistamise kord.

Ametsõidu tasust ja amettegevuse piirkonnast.

Nagu teada, makstakse riigiametnikkudele ja -teenijatele ametsõitude puhul peale palga veel ametsõidu tasu, mis koosneb sõidu- ja päevarahast; ümberpaigutamise korral ühest teenistuskohast teise makstakse ümberpaigutamise kulud, mis koosnevad sõidurahast enesele ja perekonnaliigetel ning kraami veorahast kuni 1600 kilogrammini („R. T.“ nr. 113 — 1921. a., nr. 43 — 1923. a. ja nr. 57/58 — 1925. a.). Sõidurahad makstakse vastavate tariifide järele raudteel ning laeval, hobustel ja omnibustel — kas postitariifide või arvete järele ning jala või rattal, jala küüditariifi järele. Päevaraha makstakse iga 24 tunni eest, mil ametnik ametsõidul viibib, mitte alla 8 tunni, mis loetakse 24 tunniks, ja mitte üle 45 päeva. Päevaraha makstakse 3 alusel: sõidu kestvuse, sõidu silhi ja palgamäära järele.

Ülevaatliku pildi päevaraha suurusest saame lehek. 556 olevast tabelist.

Juhtumisel, kui ametnikul on väljasõidul tarvitada prii korter, siis arvatakse päevarahast 20% maha.

Vaielusi on tekitanud päevaraha suurus kordnikkudele: kas maksta 200 või 250 marka. Riigikontroll arvab, et kordnikud kuuluvad alamteenijate hulka, mille järele tuleks maksta päevaraha 200 marka päevas. Palgaaste järele aga oleks neil õigus saada 250 marka. Päevaraha suurus oleneb järjelikult sellest, kas lugeda politseikordnikke alamteenijate või ametnikkude hulka. Uus riigiteenistuse seadus § 1 („R. T.“ nr. 123/124 — 1924. a.) jaotab kõiki riigiteenijaid 2 liiki: ametnikkudeks ja vabapalgalisteks teenijaiks. Uus koosseikordnikke alamteenijate või ametnikkeda arvatakse ametnikkude ja keda va-

Liigid.	Sõidu siht.	Aeg.	Palgaasted. / Päevarahad markades.						Märkused.
			I—III kohtun. 1—7	VI—1 kohtun. 7 11	2—4-a	5—7	8—11	12—16	
I liik	Maalt Linnast -- linna	Alla 15 päeva	800	500	400	300	250	200	100%
II „	„ -- maale	„ 15 „	600	375	300	225	187,5	150	75%
III „	„ -- linna	Üle 15 „	400	250	200	150	125	100	50%
IV „	„ -- maale	„ 15 „	266,5	166,5	133	100	83	66,5	33 1/3%
V „	Maakonna amet- tegevuse piirkon.		50% I liigist (III liik) või kindlaks määratud summa iga kuu kohta.						
VI „	Väljamaale		Vabariigi Valitsuse poolt kindlaks määratud normide järele iga riigi kohta. (R. T. Nr. 71. 1921. a. ja Nr. 199/200 -- 1925. a.						

bapalgaliste teenijate hulka. Siseministerium asus seisukohale, et kordnikke tuleb lugeda ametnikkudeks, sest nad teostavad riigivõimu; järjekult peaks neile ka päevaraha maksma palagaaste järele, s. o. 250 marka päevas.

Tahaksin pikemalt peatuda V liigi päevarahade juures. Selle all mõistetakse ametsõite oma amettegevuse piirkonnas (ringkonnas, rajoonis jne.), mis seotud jooksvate ametkohuste täitmisega. Selle liigi alla ei käi keskvalitsuste (ministeeriumide ning nende peavalitsuste) ametnikud. Selle liigi alla kuuluvad ka korduvad ametsõidud ühede ja samade punktide vahel teenistuslikus valvekorras (§ 9).

Nagu tabelis nägime, makstakse selles liigis päevaraha kas III liigi järele (50% I liigist) või Vabariigi Valitsuselt kindlaksmääratud summa kuu kohta (§ 10).

Tekib aga väga vaieldav küsimus, mida mõista amettegevuse piirkonna all politseiametnikkudele? Minu teada ei ole politseiosakond senini kindlaks määranud selle sõna mõistet. Vabariigi Valitsuse määrusega 7. jaanuarist 1925. a. välispolitsei ametnikkude ametsõitude tasu kohta („R. T.“ nr. 4 — 1925. a.) on määratud kindlaks summa iga kuu kohta: prefektidele — 3500 marka, maajaoskondade komissaridele — 3200 ja maajaosk. konstaablitele 3000 marka kuus oma amettegevuse piirkonnas (määruses § 1. on öeldud „ametkonna piirides“, milles vist eksitus on juhtunud, kuna ametkonna all mõistame tervet politsei aparati; järgmises punktis on juba tarvitatud nimetust „amettegevuse piirkonnas“). Nii on selged küll maksumäärad, kuid mitte mõiste: „amettegevuse piirkond“. Selle küsimuse selgitamiseks pöördus siseminister järelepärimisega riigikohtu poole ning palus viimaselt asja kohta selgitust, kuid riigiko-

hus ei võtnud küsimust sisulisele harutusele ja saatis seletamatult tagasi. Sellest tuleb järeldada, et siseministerium, erifi politsei osakonnad, peaks ise kindlaks määrama selle sõna mõiste ja ulatuse, mida aga senini avalikult ei ole väljendatud. Küsimuse juure tuleb asuda kolmelt seisukohalt: 1) kas lugeda amettegevuse piirkonnaks prefektuuri kõikide selles teenivate ametnikkude kohta, või 2) lugeda amettegevuse piirkonnaks prefektile — prefektuur, komissaridele ja teistele jaoskonnas teenivatele ametnikkudele (konstaablitele) — jaoskonna piirkond, või 3) konstaablitele — rajooni, komissarile jaoskonna ja prefektile — prefektuuri piirkond. Isiklikult arvan, et kõige õigem ja otstarbekohasem oléks seisukoht — lugeda amettegevuse piirkonnaks konstaablitele, abikomissaridele ja komissaridele — jaoskonna piirkond; abiprefektidele ja prefektidele — prefektuuri piirkond. Muidu kujuneks imelik seisukord, kui konstaabel sõidab ameti asjus komissari juure, siis saaks ta peale kindlaks määratud sõidu- ning päevaraha veel erilist tasu hariliku päevaraha normi järele. Komissar aga, sõites omast asupaigast sellesama konstaabli juure, seda ei saa, tähendab, on päevaraha suhtes halvemasse seisukorda paigutatud, kui konstaabel. Kuigi konstaabli otsekohene tegevus piirdub rajooni piiridega, kuulub tema tegevus teatud üksuse või asutuse, nimelt, jaoskonna alla. Teiseks ei ole rajooni piirid mitte alaliselt kindlad, vaid neid võib muuta siseminister politseidirektori ettepanekul (varemalt koguni politseiüleml) sisemises korras, selle järele, kuidas koosseis ja olukord lubab.. Jaoskond on juba asutus ja tema tegevuspiirkond on normeeritud Vabariigi Valitsuse määrustega.

Ka kohtupidamise seaduste käsitamisel oleneb alluvuse küsimus jaoskonna tegevuse piirkonnast (Kr. Kp. S. § 208), mitte aga konstaabli tegevuspiirkonnast. Komissar võib teatud sündmuse jälgimist panna ühe või teise konstaabli peale, tema tegevuse piirkonna peale vaatamata. Sellepärast oleks õigem lugeda konstaabli amettegevuse piirkonnaks sõidutasu mõttes jaoskonna piire. Kantselei ametnikud selle mõiste alla ei käi ja nemad alalist tasu ei saa, vaid saavad tasu igakordse väljasõidu puhul üldises korras.

Niisama on lahtine ametsõidu tasumaksimise küsimus kriminaal- ning poliitilise politsei ametnikkudele, nimelt, mida mõista nende amettegevuse piirkonna all. Tähendatud ametnikud kindlat tasu ei saa ja neile makstakse tasu igakordse väljasõidu puhul III liigi normide järele. Sellega loetakse nende amettegevuse piirkonnaks prefektuuri piirkond või piirkond, mis kuulub komissaride tegevuspiirkonda, kui see eraldi kindlaks on määratud (näiteks, poliitilise politseikomissaride tegevuspiirkond „R. T.“ nr. 42 — 1926. a.).

Vaielusi ja arusaamatusi on tekitanud ka päevaraha maksmine raudteepolitsei kordnikkudele. Minu teada on makstud nimetatud kordnikkudele päevaraha ametsõitudel liinile I liigi järele ja on ka III liigi järele. Nii makstakse Tallinna jaamas asuvatele kordnikkudele I liigi järele, lii-

nil asuvatele kordnikkudele ja ka teistes linnades III liigi järele. Kumb siis õigem on? Üldiselt on kordniku tegevuspiirkonnaks tema posti piirkond ehk ei ole mingit piirkonda. Raudteel aga on liinil asuvatele kordnikkudele määratud ka teatud asu liinist tegevuspiirkonnaks, mis aga sellekohase aktiga fikseerimata.

Ametsõidu tasu seaduse § 9 juure (liik V) on lisatud märkus, milles öeldud, et V liigi alla kuuluvad ka korduvad ametsõidud ühede ja samade punktide vahel teenistuslikus valvekorras. Sellest võime järeldada, et kordnikud, kes teenistuslikus valvekorras liinil sõidavad teatud punktide vahel, saavad tasu 50% I liigist, näiteks, alalised kontrollsõidud 2 raudtee sõlme vahel, ülepiiri liikumised jne. Ei saaks aga V liigi alla viia kordnikke, kellel alaline valvepost raudteejaamas, kuid käsutatakse mõnesuguse ülesandega liinile. Siin tuleks käsukirjaga täpselt kindlaks määrata, missugused ülesanded ja missuguses ulatuses, maa-ala mõttes, on kellelgi täita.

Üldiselt on vajalik kõiki neid küsimusi normeerida ja avaldada. Selleks on kõige lihtsam tee, lisada juure märkus § 1 juure, määrus välispolitsei ametnikkude ametsõidu kohta („R. T.“ nr. 4 — 25. a.), milles täpselt iga ameti kohta (mis arusaamatusi on tekitanud) amettegevuse piirkond üles loetakse.

Psükotehnika, politsei ja tähelepanekud.

M. Morrison.

„Eesti Politseilehes“ ilmusid käesoleva suve jooksul paar kirjatükki psükotehnilistest katsetest isikute tähelepanemise võime, osavuse, otsustusvõime ja mälu tugevuse proovimiseks. Peab ütleva, et mõned nimetatud katsetest väga teravmõttelise abinõu kätte juhatasid, kuidas võimalik on hinnata üksikutel juhtumistel isikute vaimlisi omadusi. Uudisena käis sealjuures ka ajalehtedest teade läbi, et ühes kõrgemas Tallinna ametasutuses sarnaseid katseid juba tarvitavat asutuse juhataja. Kui nüüd psükotehniliste katsete hindamisel meie allpool ehk mõne kohta peame eitavale seisukohale asuma, siis sünnib see ainult sellest, et nende tarvitamine paljudel kordadel võimata on nende omaduste tõttu, mis politseiteenijatel kõige olulisemad ja tähtsamad. Tuleb tunnustada, et katseid

paljudel tähtsamatel juhtumistel ei saa tarvitada inimeste isikliste omaduste ligipääsematuse tõttu. Nii täpne kui ka matemaatika iseenesest on, ei mahu kõik elunähtused mitte kaugelki numbrite süsteemi. Kuid selle juures võib aga, nagu mitmed elunähtused kõnelevad, inimeste hindamisel psükotehniliste katsete tegemisel eksida, nii iseloomulikuna kui see ka esimesel silmapilgul kuuldu.

Meil, kohtadel asuvatel jaoskondade komissaridel, on kõigil ühine ja üldine soov vist küll see, et meie saaks sarnase alamate politseiteenijate, s. o. kordnikkude ja konstaablite koosseisu, kes ei oleks üksi oma tegutsemise võimete poolest ajakõrgusel, vaid kes oleks ametis ka püsiv, ja keda võiks kui tublit teenijat alati ja igal ajal usaldada. Meie ees seisavad alati kaks suurt küsi-

must oma alamate kohta, kui ausad nad on ja kuivõrd on nemad ametioskajad ja teguvõimsad. Meie tööjõust kulub suur hulk otse selle kõige elementaarsema sihi, meeskonna kasvatamise, kooshoidmise ja juhtimise peale. Saaks meie sarnase meeskonna, kes ei tarvitaks meilt suurt vaeva kasvatamiseks, siis jääks meil palju jõudu üle, mida meie võiks tarvitada seltskonna hea korra ja käekäigu arenguks. Meie peame palju vaeva nägema selle juures, et ise end sisemiselt ametvääriliselt hoida. Väheneks meie töö hulk sellel alal, siis tuleks see kasuks kõigile, kõigepealt aga seltskonnale ja riigile.

Nüüd võib aga tähelepanelik vaatleja näha, iseäranis Tallinna politsei jaoskonnades, huvitavat nähtust. Terves Tallinna linna politsei koosseisus leiame kordnikkude ja konstaablite keskel ainult mõned üksikud, kelle teenistuse iga võib mõõta aastakümnetega. Protsentuaalselt suur ülekaal on neid, kes teenistusse astunud alles hilisemal ajal, peaaesjalikult Eesti ajajärgul. Kuid ometi ei või seda ütelda, et eestlaste arv alamatel kohtadel endistel ajajärgudel väike oleks olnud, sest kordnikkude kohta on alati saadaval olnud. Ometigi ei ole neist kuigi palju kauemat aega ametis püsinud, vaid mitmetel põhjustel välja langenud. Ei pruugi siin statistiliste andmetega tõendusi otsida, vaid kinnitada võib lihtsa vaatlemise järele, et suurem hulk neist on välja langenud politsei ridadest isiklikkude puuduste tõttu. Isiklikud võimetused raskele ja pinevale teenistusele kauemat aega vastu panna, seda ei ole suutnud kaugeltki suurem hulk neist. Nii on see nähtus vana ja põline, võib isegi ütelda, et ta on üleilmline.

Väliselt vaadates on raske ütelda, misuguseid eeskujulikke ja isiklikke omadusi peavad kordnikud omama, et ajaraskusi võita ja neist võidukalt üle saada, seda tunneb ükski see, kes postil olles suvel palavat ja talvel külma peab kannatama, kuid kes sealjuures jääb siiski ärksaks. Jääb ju publiku silme eest kõik see varjule, kus politseiteenijate tublidust kavalal ja ilmsüütul kujul ettetulevad katsumised proovile panevad. Kui meie ajakirjandust ikka ja ikka jälle näeme aegajalt politsei ja tema koosseisu liigete kallal mõnitamas, siis ei ole neist kividepildujatest vist küll ükski endale seda küsimust ette seadnud, kas tema enda sisemine tublidus on nii kõrgel, et

ta politsei tubliduse proovimisel üksikute juhtumiste vääriliselt suudaks end tärvilisel määral kokku võtta. Kerge on arvustada, aga kerge ei ole end alati politsei nahas tunda. Inimlikud nõrkused on sündinud külge kõigile, ja kui need mõne politseiteenija viivad teelt kõrvale, siis ei tule selle üle imestada, küll aga teid leida, kuidas harvaksjäänud ridasid paremate jõududega täita.

Tallinna linna politsei jaoskonnades on see korduv nähtus, et kordnikkude koosseis muutub juba tervelt mõne aasta järele. Maal püsivad nemad küll kauem, aga peatähtsus on ikkagi pealinnal kui terve riigi välise heakorra haripunktil. Võetakse ametisse uus kordnik, tema vastuvõtmisel on kõigiti hoolega talitatud ja kõiki tingimusi silmas peetud. Kordnikke vastuvõtjad prefektid võtavad, oma parema äranägemise järele talitades, paremaid, keda üldse võimalik leida. On mees võetud vastu, algab jaoskonnas tema kohapealne õpetamine ja juhatamine, seda teevad komissarid ja konstaablid, nii hästi kui nad suudavad. On juba teatud määral uus tööjõud välja õpetatud, lahkub kordnik sellel ehk teisel põhjusel ametist, ja uute meeste õpetamist tuleb jällegi uuesti peale hakata. Viimasel ajal on politseikool abiks tulnud ja teeb omalt poolt ära teoreetilise kasvatustöö, kuid sellega ei ole meeste praktilisele teenistusele õpetamine veel lõppenud. Nii kestab see aastast aastasse ja jaoskonna komissarid ei või iialgi ütelda, et nad nüüd meeskonna koosseisu ja nende tubliduse suhtes võivad olla pikemaks ajaks muretud. Palju enam aga peab küll tunnustama, et seltskond veel liig vähesel määral sarnast inimmaterjaali suudab anda, kellest saaks pikemaajalisi teenijaid kõigi nende kuldsete omadustega, mida seltskond alati valmis on politseilt nõudma. Siin unustatakse tihti, et politseiteenija saab vilunuks ja väärtuliseks ametnikuks üksik pikemaajalisel vilumisel, ja meie peame omalt poolt püüdma politseiteenijatele muretseda sarnaseid soodustusi, mis võimaldavad teiselt poolt paremate teenijate politsei teenistuses viibimise kauemaks ajaks.

Üheks suuremaks ja tähtsamaks nõudmiseks kordnikkude suhtes on alati see, et postilolijad mehed oleks ärksa ja tähelepaneliku meelega, et nemad kõike näeks ja kuuleks, mis ümbruses sünnib. Kuidas aga sarnaseid mehi saada? Sel-

leks peaks meeste vastuvõtul tarvitama psükotehnilisi katseid, et sündsaid sündmatutest eraldada. Kuid otse siin peavad tähelepanekud tunnustama, et sarnased katsed võivad anda otse vastupidiseid tagajärgi, nimelt võivad vastu võetud saada mehed, kellel küll väga head erksuse omadused, kuid kes ametis kuigi kaua ei püsi, kuna aga välja võivad langeda need, kellest oleks saada võinud väga head ja korralikud pikemaajalised teenijad. Vastuvõtmisel, toetades üksi psükotehnilistele andmetele, võivad katsete taha kaduda ja varjatud saada mehe tublid küljed, mis asuvad ju inimeses alati varjatuna ja peidetuna.

Pikemat aega ametis olles, Tallinna linna politsei meeskonna koosseisu vahetust tähele pannes, on märgata olnud, et väga tihti ilmuvad politsei teenistusse, isegi suures ülekaalus, mehed, kellel on esimesel vaatlemisel kõik kordnikkudele tarvilised omadused, nad on ärksad, tähelepanelikud ja terased. Kuid neist ei saa ometi pikemaajalisi teenijaid, nad lahkuvad varem või hiljem, kes oma tahtmisel, kes sunniviisil. Neil puudub ärksa meelega kõrval ometi see tõsine politseiniku vaim ja tahtmine, mis neist teeks põlise politseiteenija, mis aitaks neid kanda üle kõigest ainuüksi politseile omastest raskustest ja katsumistest. Ka siin mängivad suurt osa kitsad majanduslikud olud, mis mehi mujale mineva sunnivad, kuid siiski ei ole see alati nii.

Nii mitmesuguseid häid omadusi ja nii mitmekülgseid nõudmisi, mida tarvitab vastutusrikas teenistus politseis, on harva leida koondatult ühes isikus. Ühel on arenenud ühed omadused, kängus ja nõrgad muud küljed, teisel jälle vastupidi. Rüütlikku vahvust ning äärmist viisakust on kahjuks raske ühes isikus leida, kuid politseil peavad nad olema mõlemad äärmuseni arenenud. See teeb seisukorra raskeks ja pea vaev meeskonna praktilisel kasvatusel peab jääma ikkagi jaoskondade peale, kes on kontrolliks ja vastutajaks meeskonna üle.

Oletame, et politseil ametnikkude ja kordnikkude vastuvõtmisel tuleks tarvitusele võtta psükotehnilisi katseid ja nende järele vastuvõetavaid isikuid hinnata, siis tuleks üles seada tabelisse kõik hindamisele tulevad põhiomadused. Oletame, sellega saadakse veel korda ja meil õnnestub tõesti sarnast tabelit kok-

ku seada. Politseiametnikud peavad peale seaduse poolt määratud üldiste nõuete olema ausad, julged, vahvad, tähelepanelikud, hea mäluga, kiire otsustusvõimega j.n.e. Neid on terve hulk ja kõik hingeliste omaduste vallast.

Nüüd tekib aga küsimus, missugused neist nimetatud omadustest on suurema ja missugused vähema tähtsusega. Kuid nüüd ei ole veel kõik raskused seljaga, vaid need algavad alles. Sest suurem osa neist omadustest, mis peavad politseiametnikul olema, on sarnased, millele ühegi psükotehnilise katsega ei suudeta ligi pääseda ja millede mõõtmiseks teadus ei ole suutnud ühtegi meetodit välja töötada, rääkimata juba sellest koolipingi õppepsükoloogiast, mis meile tuttav harilikkude õpperaamatute läbi. Kuidas tahetakse, näiteks, eksperimentaalsete võtete läbi kindlaks teha isiku vahvust, ausust, julgust jne., mida politseiametnikkudel tuleb tarvitada kuritegijaid tagaajades vastastikku laskmisel ehk muudel sarnastel kordadel? Missugused võiks olla need kunstvõtted, millede saavutus võiks olla mõõdupuuks isiku väärtuse hindamisel?

Mida sügavamale meie tungida püüame psükotehnilistel katsetel, seda suuremad raskused kerkivad meile teele ette. Ei või ju katsete tegemisel unustada seda asjaolu, et õppinud ja vilunud politseiametniku ja kordniku isikus ei ole kõik need otsitavad omadused sarnasel kujul olemas, kus neid võiks lahutada ja analüseerida. Katseid võiks ju ette võtta ükski siis, kui otsitavad omadused oleks üksteisest eraldatavad, mille läbi võimalikuks saaks nende proovimine ja hindamine. Kõik need otsitavad ja soovitavad omadused on harilikult isikus olemas üksteisest läbipõimituna pikema elukogemuste saavutusena. Meie teada ei ole veel ükski teadus niikaugele suutnud tungida, et ta inimese koguomadusi võiks katsetega kunstlisel teel hinnata ja mõõta.

Kõik tähtsamad ja tublimad isiklikud omadused on sarnased, mis tihti peavad omalt poolt töötama koguliselt ja koos, et saada üle neist katsumistest, mida teenistus meestele aegajalt ikka jälle armastab ette tuua. Need otsitavad ja hinnatavad politseiametnikkude ja kordnikkude head omadused võivad tekkida ja valmida inimeses üksi vastukõlana ja vastukaaluna nendele elu keerdnähtustele, mis ka endid ei lase analüseerida,

vaid mis veerevad meie ette loodusliku jõuga oma algkujus. Keerulised ja kunstlised hinged omadused on sarnased, mis tekivad teatud vastukaaluna isiku, kui seesuguses, elupahedest ülesaamisel ja nende vastu võitlemisel. Neid häid ja kõrgeväärtuslisi hingelisi omadusi tuleb võtta kui võimuteostaja reaktiivi, võimueitaja olluse vastu. Neid tuleb lugeda selleks positiivseks raudvaraks, mis riikluse ja korraliku ühiselu eitavat lainet aitab tagasi suruda ja mis katsuvad jälle jalule seada neid möödapääsemataid piire, mida kultuurelu tingimata vajab oma edasikestmiseks. Sellepärast tuleb kõrgemaid ja otsitavamaid politsei-ametnikkude ja kordnikkude häid omadusi pidada mitte teatud omaduste kogusummaks, vaid täitsa isesuguseks lahutamatu omaduste kompleksiks, mis saadakse ja omandatakse üksi pikemaajalistel vilumistel otse keset teenistust ja ametit ennast. See vaatepunkt peaks meil kõikjal läbi lööma ja isikute hindamisel tuleks arvestada teenistuse aja pikkusega. Meie peame otsekohe ristikesse seadma neile nähtustele, kus väga karmed oldi riigivalitsuste vahetustel otsekohe vahetamist alamast politseikordnikust peale hakkama, vaatamata sellele, kes need mehed olid, keda nii kergel käel vahetama kiputi.

Kuigi psükotehnilised katsed ka isenesest inimeste võimete hindamisel tar-

vilised võivad olla, saab neid kahjuks tarvitada ainult piiratud juhtumistel. Tähtsamatel juhtumistel aga, mis õieti politsei jaoskondadel põlevamaks päevaküsimuseks, näiteks, tublide politseiteenijate kaadride loomisel, saab neid väga vähe tarvitada. Kuid kiiduväärt on see, et meie ometi inimeste hindamisel teaduslikku vaatepunkti ära ei unusta ja ikka jälle uuesti kutsume abiks selle võimsa abimehe.

Jaoskonna komisсарide töö ja tüli oleks palju väiksem, kui korda läheks ametisse seada sarnaseid teenijaid, kes oleks varustatud kõigi heade ja politseiteenijatele tarviliste omadustega, kuid kes sellejuures oleks ka alalised ja püsivad teenijad, kes ei mõtlegi põhimõtteliselt sealt lahkuda, kes teeks teenistuse emale põliseks elukutseks. Suudaks meie luua sarnast politseiteenijate ametkonda, siis võiks meie teda tõsta võimete poolest äraarvamata kõrgele. Ei pruugi salata seda, et häid teenijaid võimalik on saada üksi hea tasu eest ja et meil majanduslised olud on väga kitsad. Kuid ometigi peaks terve rahva seas olema ka omajagu sarnaseid isikuid, kes ametit pidada tahaks aneti enda pärast ja mitte muudel põhjustel. Neid otsida, üles leida ja politsei ametisse jäädavalt võita, see on suur ja raske ülesanne, mille läbiviimiseks tulevad kõik abinõud kasutada.

Ujumisoskus ja politsei.

Peaaegu igapäev kuuleme või loeme ajalehtedest eriti soojadel suvekuudel õnnetutest juhtumistest jõgedel, järvedel või merel, milliste tagajärjeks on inimeste uppumine harilikult selle tõttu, et inimesed ei oska ujuda ja uppujatele õigel ajal abi ei suudeta või ei osata anda. Kui suur on uppunud isikute arv läinud suvel, selle kohta puuduvad praegu veel täpsed andmed, igatahes ei ole see arv väike võrreldes meie rahva väikese üldarvuga. Saksamaal peetakse päästeseltsi („Deutsche Lebens - Rettungs - Gesellschaft“, lühendatult „DLRG“) poolt täpne statistika kõne all oleva küsimuse kohta; nende andmete põhjal on selgunud, et iga aasta Saksamaal ümmarguselt 8000 inimest surevad uppumissurma, mis vastab väikese linna elanikkude üldarvule — see on kohutavalt suur arv, eriti kui veel ar-

vesse võtta, et uppumissurma surevad ju harilikult noored, täis elurõõmu ja jõudu isikud. Ideaalne oleks muidugi, kui iga inimene ujuda oskaks ja vähemalt nii hästi oskaks ujuda, et tema suudaks tarbekorral teist inimest päästa uppumisest. Kuid muidugi ei ole sellest küllalt, kui veest suudetakse välja tuua isik, kes veel elab, kuid juba meelemõistusega; peab oskama ka inimest meelemärkusele äratada, see tähendab teda tõelikult surmast päästa.

Kas see küsimus on tähtis ka politseile või on sellest küllalt, kui politsei piirdub protokollide kokkuseadmise, arsti kohalekutsumise, haige või surnu ära saatmisega? Muidugi mitte, see on igale tegelikule politseiametnikule täitsa selge.. Just politsei kohta maksab Hiina usuõpetaja ja mõttetarga Confuciuse sõna: „kes

inimese elu on päästnud, on suurem kui see, kes ühe linna on ära võitnud.“ Politsei tegevus seisab kuritegude ja õnnetuste ärahoidmises, takistamises. Selle tõttu lasub ka politsei õlgadel ülesanne selle järele valvata (kui ja kus see üldse on võimalik), et inimesed hädaohtlikudel kohtadel ei supleks, ja üldse keelata suplemist seal, kus see mitmesugustel põhjustel on hädaohtlik, nagu seda, näiteks, politsei tegi läinud suvel Pirita jõesuu suhtes. Politsei poole pööratakse aga harilikult ka kohe, kui õnnetus on juhtunud, mispärast politseiametnikkudel on võimalus esimeses järjekorras abi muretseda ehk — mis kaugelt tähtsam — ise abi anda. Lõpuks seisab politsei ülesanne muidugi selles, kui õnnetus juba on juhtunud ja abiandmine enam võimalik pole või on hiljaks jäänud, asja uurida ja selgitada.

Kui neist kaalutlemistest välja minna, siis tuleb heameelega konstateerida, et meie politsei on hakanud viimasel ajal spordile üldse ja muu seas ka ujumisele suuremat tähelepanu pöörama kui senini, ja mitmelt poolt politseiametnikkude peres tuntakse just ujumise vastu suuremat huvi. Mõistagi ei nõua keegi ja ei saagi nõuda, et iga ametnik — eriti veel raskes mundris — igale kergemeelsele isikule, kes ujuda ei oska ja oma elu mingi tuju või lihtsalt kergemeelsuse tõttu kaalule paneb, järele hüppaks ja sellõga oma elu kaalule paneks. Kuid — siinkohal peab seda siiski tähendama — meil on veel küll ja küll ametnikke, kes sugugi ei oska ujuda. Kui kaldal juhtub mingi sekeldus, mingi rüselamine, lööming, korrarikkumine jne., kuhu politseiametnik end peab vahele segama, võib alati juhtuda, et keegi korrarikkujatest kas kogemata või meelega ametniku vette tõukab; kui ametnik ei oska ujuda, võib juhtuda, et samad inimesed, kellele ametnik tuli käsku andma, teda veest välja peavad tõmbama või ametnik upub. Sageli muidugi sarnased juhtumised ei kordu, kuid nad võivad siiski ette tulla. Paljud politseiametnikud oskavad küll enam-vähem ujuda, kuid neil pole aimu sellest, kuidas talitada inimesega, kes veest välja tõmmatud ja meele-märkusetä lamab maas.

Siinkohal olgu nimetatud juhtumine ühe vangiga, mis kauema aja eest aset leidis endises Austria-Ungari keisririigis. Vangi — nimega Mazzeppa — ootas raske karistus mitme suurema kuriteo eest, tema

transporteeriti Donau jõge mööda ühest linnast teise — kuriteo selgitamise otstarbel kuriteo toimepanemise kohale. Mazzeppa, kelle käed olid raudus, hüppas hetkel, mil saatjad tema peale tähelepanu ei pööranud, jõkke ja ujus kinniste käte peale vaatamata kaldale — ja pääses saatjate käest. Mitte ükski saatjatest ei osanud ujuda ja kui paat lasti jõkke, oli hulljulge kuritegija ammu kaldal. Sellest ajast saadik nimetatakse spordiilmas ujumist kinniseotud kätega harilikult Mazzeppa-ujumiseks.

Õieti peaks kõigilt välisametnikkudelt nõutama, et nemad oskaksid ujuda ehk kõige vähemalt teaksid, kuidas tuleb esimest abi anda uppujale, samuti ka kuidas on võimalik lihtsate abinõudega abi anda neile, kes mingi õnnetuse puhul surmaga vees võitlevad, nagu õnnetuse puhul paadiga, süstaga jne. või jää murdumisel, kui jää ei kanna veel hästi inimest. Ametnikud on harilikult, nagu juba ülal tähendatud, esimestena kohal, vähemalt enne arsti, ja võivad tarvilikku esimest abi anda ning juuresolevaid inimesi, kes abi tahavad anda ja ei oska seda, hoiatada rumaluste tegemisest, nagu, näiteks, mis meil kahjuks veel tihti kordub, veest väljatõmmatud isikute pea peale panemist (et vesi kehast välja voolaks!). Samuti võivad politseiametnikud abiks olla kaluritele, arstidele jne.

Huvitav oleks ühenduses kõige sellega siinkohal märkida, mis selles suunas on tehtud ja praegu tehakse Saksa politseis. Sellest kõneleb pikemalt Offenbachi linna politseiametnik Hans König, kes ühtlasi on ujumise õpetajaks Hessenis politseiametnikkudele (Hans König. „Rettungsschwimmen und Polizei“). Saksamaal on juba põhimõtte täielikult läbistunud, et politseiametnikud peavad oskama ujuda ja nemad peavad, kui nad seda ei oska, vastava kursuse läbi tegema ning ujumise ära õppima. Kõikjal ei ole sarnane sundus veel praktiliselt läbi viidud, kuid mitmed linnad on ka asja tegelikule läbiviimisele asunud; politseiametnikud, kes oskavad hästi ujuda, annavad praktilisi õppusi ametnikkudele, kes mõnes kohas peavad katse sooritama reeglite alusel, mis maksmata pandud päästeseltsis, ülaltähendatud DLRG'is. Tähendatud seltsi liikmed on vabatahtlikult oma nõusoleku avaldanud katsete toimepanemiseks tasuta seal, kus ei leidu veel ametnikke, kellel oleks õigus teisi eksamineerida. Samasuguse nõus-

oleku on annud ka, arvesse võttes küsimuse tähtsust, Saksamaa ujumise seltsi ning võimlemiseltsi ujumisosakonna liikmed, kes kõik on sooritanud tarvilikke katseid ja tegelikult oskavad hästi ujuda. Esimesi ujumis- ning päästekursusi pandi toime omal ajal Offenbachi linnas Hesse ni osariigis, kursuste edu oli üllatav. Osavõtjate arv oli õige suur, vaatamata sellele, et kursused esialgu polnud sunduslikud. Kõik ametnikud, kes ujuda ei osanud, õppisid ujumise ära ja täiendasid end veel vabatahtlikult ka vee all ujumises ning vette hüppamises. 17 ametnikku andsid ära algkatse, kuus meest sooritasid lõpukatse, et DLRG poolt saada väljaantavaid sellekohaseid tunnistusi. Varsti peale selle — 1923. aastal — anti ühele politseivahtmeistrile tähendatud päästeseltsi hõbedast aumärki inimelu päästmise eest (sel ajal ei olnud enam riiklist aumärki), 1925. aastal võidi juba teisele, sama linna politseikordnikule anda seltsi aumärk päästmise eest. See müdugi virgutab omalt poolt veel ametnikke ning sellest ajast peale on vahetpidamata kursusi korraldatud. Igal pool, kus kursusi pannakse toime ja kus nendest osavõtt veel sunduslik pole, püütakse kursustest osavõtjates äratada huvi päästeasjanduse vastu üldse, nii et nemad ergutaks ka omi ametvendi ujumiskursustest osavõtmisele. Ametnikke õpetatakse nii välja, et nemad täiesti oskavad hästi ujuda, suudavad kõigiti tarbekorral esimest abi anda ja oskavad ise õpetada, et saada kursuste juhatajateks. Päästeselts korraldab omalt poolt tihti võistlusi, mis ka pole mõju avaldamata jätnud ametnikkude peale. Hessenis on siseministeerium ise asja käsile võtnud ja peale kursuste korraldamist ka ametnikkude vahel vastavaid võistlusi korraldanud.

Offenbachi linnas, mis suure Maini jõe kaldal asub, on eriline päästevahtkond politsei poolt seatud sisse, n. nim. Schwimm-Rettungs-Wachdienste. See sisseseade on häid tagajärgi saavutanud, nii et, näiteks, läinud suvel ühtki uppumisuhtumist ette ei tulnud, mida oleks võidud ära hoida. Keegi noormees uppus ära süsta ümbermineku tõttu, kuid tema sai, vees olles, südamerabanduse, nii et

päästmine osutus võimatuna. Linna päralt olevas supeluskohas asub alaline valvemeeskond, kelle kasutada on kaks jalgratast, päästeabinõud, telefon, väike mootorpurjek, kunstlise hingamise aparaat jne. Maini jõe kallastel on neis kohis, kus senini kõige enam tuli ette uppumisuhtumisi ja mis on tuntud hädahohtlikkude kohtadena, on seatud üles erilised häireaparaadid, umbes samasugused nagu tulekahju teatamise automaataparaadid. Kui klaas purustatakse ning nupule vajutatakse, mis aparaadi küljes klaasi all, siis teatab aparaat sellest automaatselt valvemeeskonnale, kes jalgratastel ruttab ühes tarviliste päästeabinõudega kohale. Peale selle on teatavad signaalid seatud sisse — nii tähendab kestev vileandmine õnnetut juhtumist, kolm lühikest vileandmist, et inimene on hädahohtu jne. Suvekuudel sõidab mootorpurjek ühe politseiametnikuga vahetpidamata jõel edasi-tagasi, et ühelt poolt saaks selle järele valvata, et inimesed keelatud kohil ei supleks ja et teiselt poolt kohe abi anda, kui vaja. Samal ajal sõidavad politseinikud jalgratastel kaldaid mööda edasi-tagasi. Suvel koosneb ametnikkude vähesuse tõttu valvemeeskond kella 1 kuni 7peale lõunat kahest politseiametnikust, hiljem on valvekorras päästeseltsi liikmed. Hommikul, kuni kellal üheni, on valvel supeluskoha teenijad, kes on kohustatud appi ruttama samuti nagu politseigi. Eriti soojadel päevadel saadetakse välja jalgpatturid, kes kaldaid mööda edasi-tagasi käivad. Nagu öeldud, võidi juba läinud suvel tähele panna, et uus sisseseade hästi töötab, õige mitmel korral olevat eemaldatud suuremad õnnetused valvemeeskonna kiire kohalejõudmise ning abiandmise tõttu. Üks on selge: publik on kahtlemata politseile tänulik sarnaste sisseseadete ja abiandmise eest.

Hans König jutustab veel kohutavast õnnetusest Veseri jõel, mis tabas Saksa sõjaväge 1925. a. kevadistel manöövritel, kus õppuste ajal üks parv põhja vajus, millele asusid 160 sõdurit, kelledest oskasid ujuda ainult 3 või 4 ja kelledest uppusid 81 meest, olgugi et abiandmine oli täitsa võimalik: päästjaid ei olnud ja nii võttis suur õnnetus sarnase kurva lõpu.

Ametlik osa.

Piirivalve valitsuse ülema käsukirjaga 7. septembrist s. a. nr. 90

on piirivalve valitsuse staabi vanem kirjutaja Villem J a l a k a s määratud hoolsa ja korraliku töö eest vanem kirjutaja kõrgema palgaga kohale.

Politseidirektori käsukiri 8. septembr. s. a. nr. 38:

Politseidirektori kohustetäitja Aleksander T a m m a n ja Võru-Petseri abiprefekti kohustetäitja Petserimaal Jakob V a r e s on politseikooli juures katsekomisjoni ees 3. ja 4. septembril s. a. politseiameti kutsetunnistuse saamiseks eksamid sooritanud. Tähendatud ametnikkudele politseikooli ajutise korralduse § 35 p. 4 põhjal on politseiteenistuse kutsetunnistused välja antud.

Tartu 2. jaoskonna politseikomissari kohustetäitja Harry S a e b e l m a n n, Valga jaoskonna politseikomissari kohustetäitja Johannes G n a d e n t e i c h ja poliitilise politsei assistendi kohustetäitja Tallinnas Elmar V a r t s on politseikooli juures katsekomisjoni ees 1. ja 2. septembril s. a. politseiameti kutsetunnistuse saamiseks eksamid sooritanud. Tähendatud ametnikkudele politseikooli ajutise korralduse § 35 p. 4 põhjal on politseiteenistuse kutsetunnistused välja antud.

Laiksaare rajooni konstaabel Pärnumaal J. K o n g a s on paigutatud ümber omal palvel Tallinna-Harju prefektuuri koosseisu, arvates 15. septembrist s. a.

Avaldatud teadmiseks, et Tartu poliitilise politsei komissari kantselei asub 28. augustist s. a. — Tartus, Küütri tän. nr. 3, telef. 365.

Politseidirektori käsukirjaga 13. septembrist s. a. nr. 39

on avaldatud teadmiseks, et siseminister on 10. skp. kinnitanud Pärnu prefekti ettepanekul Sindi ja Taali rajooni konstaablite tegevuspiirkonnad, arvates 1. oktoobrist s. a. järgmiselt:

1) Sindi rajoon: Sindi alev ühes Sindi kalevivabrikuga ja Taali vallast külad: Juntsi, Kodara, Kõdu, Oraste, Pulli, Rütavere, Saia, Suura ja Urge. Konstaabli asukoht — Sindi alevis.

2) Taali rajoon: Taali vald, välja arvatud ülalpool tähendatud külad, mis Sindi rajooni kuuluvad.

Konstaabli asukoht — Taali vallas, Viira külas.

Käsukirjaga 17. septembrist s. a. nr. 76 siseministeeriumile

on kinnitatud ametisse, arvates 2. septembrist s. a.: 1) Tartu linna 2. jaoskonna politseikomissari kohustetäitja Harry S a e b e l m a n n — sama jaoskonna politseikomissariks ja 2) Valga jaoskonna politseikomissari kohustetäitja Johannes G n a d e n t e i c h — sama jaoskonna politseikomissariks.

Õigusteadlane Verner K o p l u s on määratud kodanlise teenistuse seaduse (S. K. III k.) § 149 märkus 1 põhjal siseministeeriumi ülemääraliseks ametnikuks politsei-osakonna juure, arvates 1. oktoobrist s. a.

Kohtuministeeriumi määrus

Tallinna-Haapsalu rahukogu ringkonna rahukohtunikude tööpiirkondade muutmise kohta.

Saku vald Harju maakonnas on üle viidud Keila rahukohtuniku jaoskonnast Tallinna 10. rahukohtuniku jaoskonda.

Küsimused ja kostmised.

Nr. 779. Lugeja A. L. Küsimus. Misugused kohused on politseil uppunute otsimiseks?

Vastus. V. Üldkub. asut. sead. §§ 751 ja 752, mille järgi politsei on kohustatud selgitama surma põhjusi.

Nr. 802. Küsija A. M. Küsimus. Kas võib riigiteenistusse vastu võtta isikut,

kellel puudub teine käsi ja kes pajukit saab, näiteks, kuhugi maa politsei jaoskonda käskjalana teenima, kus tema ülesandeks oleks jaoskonna ruumide koristamine, maja korrashoidmine ja vahialuste valvamine jne.

Vastus. Seadustes ei leidu takistusi. Teenistusse võtmine oleneb ülemusest.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- L a e v, Herman Madise p., v. a. Kilingi vallaval. 7. 4. 22 a. nr. 763. (40874)
 K u l l, Jaan Mardi p., v. a. Laatre vallaval. 4. 12. 24 a. nr. 58. (40876)
 A r e n, Jaan Karli p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 6. 4. 23 a. nr. 909. (40877)
 S a a r t, August Miina p., v. a. Järve vallaval. 29. 1. 20 a. nr. 799. (40879)
 F e d e r m a n n, Ernst Gustavi p., v. a. Aaspere vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 422. (40880)
 K e l v a l d t, Eduard Jakobi p., v. a. Haljala vallaval. 8. 3. 20 a. nr. 1034. (40881)
 V e m m a n n, Otto Juhani p., v. a. Haljala vallaval. 20. 9. 20 a. nr. 1129. (40882)
 S a t s, Johannes Villemi p., v. a. Haljala vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 750. (40883)
 P r i i m a n n, Helene. (40885)
 V a i n b e r g, August Gustavi p., v. a. Taali vallaval. 15. 3. 21 a. nr. 35. (40886)
 O i d e r m a n n, Mihkel Mihkli p., v. a. Taali vallaval. 17. 9. 20 a. nr. 858. (40887)
 L i l l e, Armanda, nr. 598. (40890)
 K a b a n o v, Aleksander Pauluse p., v. a. Narva linna pol. 1. jsk. ülemalt 11. 5. 20 a. nr. 6620. (40891)
 S t e i n b a c h, Mihkel, v. a. Suigu vallaval. 12. 7. 21 a. nr. 97. (40892)
 R ä b a, Heinrich. (40951)
 B r u d e n, Sergei. (40952)
 V a l d m a n n, Anna Joosepi t., v. a. Venevere vallaval. (41308)
 T a m m a n n, Leena Hansu t., v. a. Rae vallaval. (41309)
 M e l l e s, Johannes Tooma p., v. a. Vääna vallaval. 1920 a. nr. 14. (41310)
 R e i n v a r t, Johannes Jüri p., v. a. Vääna vallaval. 20. 2. 20 a. nr. 223. (41311)
 V o o r m a n t s i k, Anna Georgi t., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. 1921 a. nr. 2447. (41312)
 A n n u s v e r, Anna Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 21. 5. 21 a. (41313)
 S a m i r, Aleksander Vassili p., v. a. Maasi vallaval. maikuul 1921 a. nr. 306. (41314)
 A l i f e l d t, Siegfried. (31436)
 K a l u, Edith Helene. (31437)
 K a u n, Helmi Mihkli t., v. a. Triigi vallaval. 30. 12. 20 a. nr. 1406. (21826)
 J ü r i n e, Marie Elisabeth Juhani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 1757. (21827)
 K i n g, Jakob Adami p., v. a. Kohila vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 718. (39298)
 A b r a m s, Hans Jaani p., v. a. Triigi vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 410. (39300)
 V e l t b a c h, Olga, nr. 1462. (25045)
 P i i r, Konstantin, nr. 26. (25045)
 A l e k s i n, Feofilak, nr. 414. (25045)
 T o m b e r g, Gustav, nr. 352. (25045)
 S k o r o h o d o v a, Marie, nr. 1501. (25045)
 N u k k, Jakob, nr. 795. (25045)
 R a j a, Karl, nr. 62. (25045)
 G o r s c h a n o v, Ivan, nr. 1081. (25045)
 K u l a k o v, Maksim, nr. 589. (25045)
 P r e i s, Hilda, nr. 388. (25045)
 V e s k i m e t s, Salme, nr. 519. (25045)
 L e p p, Voldemar, nr. 263. (25045)
 T o r r o, Johannes, nr. 126. (25045)
 G o r u s h k i n a, Feodosia, nr. 1739. (25045)
 V e s t e r b o m, Kristjan Adami p., v. a. Rikholdi vallaval. 4. 4. 25 a. nr. 340. (33993)
 K u r o p a t k i n, Peeter Aleksandri p., v. a. Telliskopli jsk. politsei abikomissariilt 29. 4. 26 a. nr. 253. (33994)
 P a a t, Peeter Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 7. 5. 20 a. nr. 10321. (33995)
 T ü ü r, Johannes Simmo p., v. a. Suuremõisa vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 713. (33996)
 B e c k m a n n, Hans Andrese p., v. a. Vormsi vallaval. 22. 4. 24 a. nr. 167. (33997)
 T r i k k, Heinrich, v. a. Paldiski pol. jsk. 30. 4. 24 a. nr. 224. (35274)
 P e t e r s o n, Hilda Karli t., v. a. Vaikna vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 577. (37245)
 L a u r e n, Jaan Jaani p., v. a. Martna vallaval. 22. 5. 24 a. nr. 48. (37246)
 H a n s c h m i t t, Tõnis Jüri p., v. a. Taevere vallaval. 4. 5. 20 a. nr. 860. (38770)
 P i l l, Reet Johani t., v. a. Puiatu vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 378. (38770)
 L õ h m u s, Johan Hansu p., v. a. Tarvastu vallaval. 8. 2. 20 a. nr. 13426. (38770)

- Dorbeck, Ella Peetri t., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 27. 4. 20 a. nr. 364. (38770)
- Dorbeck, August Peetri p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 23. 10. 20 a. nr. 495. (38770)
- Jõgi, Hans Johani p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. (38770)
- Kurm, Rosalie Andrese t., v. a. Laiksaare vallaval. (38770)
- Lööne, Hendrik Hendriku p., v. a. Vana-Tänasilma vallaval. (38771)
- Tõllasson, Johan Tõnise p., v. a. Tarvastu vallaval. 12. 8. 20 a. nr. 1278. (38771)
- Viira, Jaak Ado p., v. a. Tarvastu vallaval. 8. 1. 20 a. nr. 818. (38771)
- Tiks, August Jaagu p., v. a. Tarvastu vallaval. 26. 11. 24 a. nr. 315. (38771)
- Jürgens, Hans Hansu p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 16. 4. 20 a. nr. 1456. (38771)
- Golding, Liisa Tõnise t., v. a. Vastemõisa vallaval. (38772)
- Jürisson, Tõnis Jaani p., v. a. Sürgavere vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 224. (38772)
- Ropsler, Märt Anna p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. 1922 a. (38772)
- Sisask, Helmi Hansu t., v. a. Uue-Võidu vallaval. (38772)
- Varblane, Mihkel Anne p., v. a. Sürgavere vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 524. (38772)
- Peets, Marie Ado t., v. a. Kurista vallaval. nr. 115. (38772)
- Aalberg, Ellinor Karli t., v. a. Valga linna jsk. politseikomissariilt 22. 5. 26 a. nr. 757. (38772)
- Linde, Johannes Jaani p., v. a. Taevere vallaval. 1922 a. nr. 1. (38722)
- Liinson, Katariina Hansu t., v. a. Vastemõisa vallaval. 26. 2. 20 a. nr. 918. (38772)
- Hansen, Karl Ado p., v. a. Taevere vallaval. 1920 a. nr. 982. (38772)
- Vaher (sünd. Polikarpus), Alma Hansu t., v. a. Õisu vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 365. (38773)
- Vaga, Sofie Pauli t., v. a. Taevere vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 575. (38773)
- Menno, Maria Johani t., v. a. Märjamaa vallaval. 5. 8. 21 a. nr. 1194. (38424)
- Modagin, Ivan Peetri p., v. a. Senno vallaval. 28. 4. 23 a. nr. 381. (38425)
- Stahl, Agnes Hansu t., v. a. Narva-Jõesuu alevival. 1. 7. 22 a. nr. 200. (38679)
- Kotkas, Benita Jüri t., v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 9. 12. 19 a. nr. 2148. (38680)
- Birkenfeldt, Herta Karli t., v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 10. 12. 19 a. nr. 2265. (38681)
- Vinkler, Konstantin Reinholdi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 13. 12. 20 a. nr. 12147. (38682)
- Avik, Voldemar Jaani p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 2. 5. 21 a. nr. 6106. (38683)
- Peerandi, Liisa Jaani t., v. a. Rapla vallaval. 11. 5. 20 a. nr. 2283. (38684)
- Laasberg, Joosep Jüri p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 27. 11. 19 a. nr. 143. (38685)
- Tomberg, Julie Hansu t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 30. 6. 25 a. nr. 1702. (38686)
- Bukk (Bok), Marie Magnuse t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 1. 12. 19 a. nr. 1338. (38687)
- Piilberg, Erich Juliuse p., v. a. Lehtse vallaval. 4. 7. 21 a. nr. 126. (38688)
- Illak, Jaan Daaveti p. (38689)
- Arioro, Jüri Jakobi p., v. a. Küti vallaval. 12. 4. 21 a. nr. 898. (38690)
- Golomb, Samuel Movscha Abrami p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 10. 8. 22 a. nr. 11897. (38691)
- Mannert, Hilda Alice Karli t., v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tallinnas nr. 1139/164679. (38692)
- Korpus, Gretchen Friedrichi t., v. a. Roela vallav. 21. 4. 25 a. nr. 301/180580. (38693)
- Talpsepp, Juhan Abrami p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 25. 8. 25 a. nr. 1845. (38694)
- Valter, Voldemar Tooma p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 26. 1. 20 a. nr. 4667. (38695)
- Grünthal, Pauline Mardi t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 25. 11. 19 a. nr. 407. (38696)
- Sepp, Johannes Hansu p., v. a. Keina vallaval. 17. 4. 20 a. nr. 589. (38383)
- Vall, Jaan Jüri p., v. a. Küti vallaval. 16. 6. 25 a. nr. 411. (39006)
- Birkenbaum, Ida Peetri t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 29. 11. 19 a. nr. 265. (39524)
- Gross, Hendrik Juhani p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 7. 12. 23 a. nr. 1003. (39525)

- Koortmann, Anna Ado t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 16. 3. 20 a. nr. 6143. (39527)
- Schults, Gustav Jaani p., v. a. politsei peaval. 22. 7. 24 a. nr. 10015. (39528)
- Aule, Marta-Marie Mari t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 10. 11. 23 a. nr. 950. (39529)
- Naber, Olga Johani t., v. a. Aidu vallaval. 26. 10. 22 a. nr. 28. (39530)
- Mikalai, Mari Jaagu t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. 3. 9. 25 a. nr. 2246. (39531)
- Reinberg, Karl-Voldemar Karli p., v. a. Suure-Kõpu vallaval. 6. 2. 26 a. nr. 15/281798. (39532)
- Knüpfner, Anna Luise Ida t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 2. 12. 19 a. nr. 717. (39533)
- Märtson, Veera Emili t., v. a. Uue-Võidu vallaval. 28. 2. 19 a. nr. 337. (39534)
- Vuks, Aleksander Grigori p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. 6. 12. 24 a. nr. 1623. (39535)
- Petta, Marie Ado t., v. a. Uusna vallaval. 29. 11. 19 a. nr. 106. (39536)
- Mikalai, Kadri Matsi t., v. a. 7. 12. 19 a. nr. 2611. (39537)
- Kallak, Mihkel Jaani p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 30. 11. 19 a. nr. 147. (39538)
- Leik, Osvald Juhani p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1303. (39700)
- Pajupuu, Julius Jaani p., nr. 17. (39699)
- Kruusberg, Aleksander Karli p., nr. 28. (39698)
- Pundi, Helene Jüri t., nr. 383. (39697)
- Steinberg, Jakob Hindreku p., nr. 900. (39696)
- Kindel, Gustav Johannese p., nr. 395. (39695)
- Kravtsov, Eduard Johannese p., nr. 689. (39694)
- Grünbusch, Liine Gustavi t., nr. 500. (39693)
- Taal, Magnus Jüri p., nr. 726. (39692)
- Kasman, Marie Jüri t., nr. 87. (39691)
- Võlumäe, Helmi Karli t., nr. 148. (39690)
- Viskar, Theodor Gustavi p., nr. 119. (39689)
- Meigas, Johannes Johannese p., nr. 10. (39688)
- Käbi, Rudolf Johani p., nr. 328. (39687)
- Preimann, Voldemar Karli p., nr. 1101. (39686)
- Saks, Voldemar Hansu p., nr. 1507. (39685)
- Kivistik, Liisa Jaani t., nr. 222. (39684)
- Elstruk, Joosep Jakobi p., nr. 161. (39683)
- Kremm, Julius Otto p., nr. 380. (39682)
- Sepmann, Johannes Johani p., nr. 1058. (39681)
- Lillep, Leena Jaani t., nr. 902. (39680)
- Preimann, Liisa Jakobi t., nr. 662. (39677)
- Tibo, Rudolf Jaani p., nr. 763. (39675)
- Blomkvist, Reinhold Otto p., nr. 596. (39674)
- Jevstignejev, Makar Stepani p., v. a. Mustvee alevival. 4. 9. 22 a. nr. 104. (39727)
- Kadarpik, Evald Hindreku p., v. a. Porkuni vallaval. augustikuul 1923 a. nr. 140. (39728)
- Kannik, Viio Juhani t., v. a. Kogula vallaval. 28. 9. 20 a. nr. 99. (39974)
- Ots, Miina Martini t., v. a. Uuemõisa vallaval. 2. 6. 20 a. nr. 328. (39976)
- Paist, Vassili Jaani p., v. a. Laimjala vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 16. (39975)
- Pärat, Jaan Karli p., v. a. Uuemõisa vallaval. 19. 2. 21 a. nr. 573. (39977)
- Lopato, Vladimir Ignati p., v. a. Uuemõisa vallaval. 23. 12. 25 a. nr. 117. (39979)
- Tamm, Akuliine Andrei t., v. a. Hellama vallaval. 21. 5. 21 a. nr. 722. (39980)
- Pukk, Aleksander Karli p., v. a. Uuemõisa vallaval. 8. 12. 20 a. nr. 500. (39981)
- Kambel, Hans Hansu p. (40025)
- Lemmegas, Erna Jüri t., nr. 43. (40026)
- Steinmann, Olga Pauli t., nr. 4314. (40027)
- Matsõ, Kristof, nr. 182. (40028)
- Viikant, Bernhard Johani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 31. 1. 25 a. nr. 338/215138. (40249)
- Hint, Johannes Viio p., v. a. 1. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 31. 1. 26 a. nr. 149/293343. (40248)
- Sudajev, Prohor Silvestri p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 26. 7. 24 a. nr. 3045/168873. (40247)

- Ku l d e n, Emilie Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 8. 2. 22 a. nr. 13966. (40246)
- A l e k s a s h i n, Daniel Emeljani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 13. 6. 21 a. nr. 13036. (40245)
- M e r e k ü l l, Alfred Kristjani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 20. 6. 25 a. nr. 1434/237834. (40244)
- R u b e n, Ainult-Reedel Johannese p., v. a. 1. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 21. 6. 26 a. nr. 780/319081. (40243)
- K u k k, Alice Mihkli t., v. a. Märjamaa vallaval. 28. 1. 25 a. nr. 20. (40183)
- I t o m s, Marie Villemi t., v. a. Tallinna linna pol. 4. jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 29. (40184)
- I t o m s, Jaan Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 28. (40185)
- R a n d o r f, Anna Jaani t., v. a. Märjamaa vallaval. 22. 1. 20 a. nr. 679. (40191)
- G u t m a n n, August Mari p., v. a. Kabala vallaval. 24. 4. 23 a. nr. 12. (40190)
- L a u r i k, Gustav Madise p., v. a. Luiste vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 146. (40193)
- K o g e r m a n n, Salme Jakobi t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 17. 7. 23 a. nr. 1144. (40188)
- J a s m i n, Artemi Teodori p., v. a. Pihlta vallaval. 27. 4. 24 a. nr. 401. (40186)
- H e i n a m a a, Ado Ado p., v. a. Märjamaa vallaval. 4. 11. 20 a. nr. 1094. (40187)
- H e i l, Mart Jaani p., v. a. Märjamaa vallaval. 15. 2. 24 a. nr. 144. (40189)
- S i m m e r, August Jüri p., v. a. Tall. linna p. 1. jsk. 17. 4. 25 a. nr. 1058/225008. (40233)
- L ä ä n e, Linda Hermiine Jüri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 16. 1. 20 a. nr. 10917. (40234)
- R e b a n e, Helmut Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 29. 8. 22 a. nr. 249. (40235)
- L i i p o, Gustav Jaani p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 27. 2. 20 a. nr. 13463. (40236)
- S t r a u s, Valentin Richardi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 4. 5. 25 a. nr. 1174/219024. (40237)
- H ü t t i m ä e, Martha Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 7. 4. 23 a. nr. 517. (40238)
- P u l k, Jaan Samueli p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 10. 4. 20 a. nr. 9740. (40240)
- V i t i s m a n n, Anette Jaani t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 27. 2. 20 a. nr. 12315. (40241)
- N u r m l a n d, Arnold Liisu p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 30. 5. 23 a. nr. 1011/084172. (40242)
- S a a m e, Herbert Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 9. 1. 20 a. nr. 6490. (40281)
- H ü r d e n, Herbert Otto p., v. a. Nõmme jsk. politseikomissariilt 8. 3. 26 a. nr. 131. (40282)
- E l b e r g, August Hendriku p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 12. 2. 20 a. nr. 5370. (40283)
- A d a m s, Jaan Ado p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 23. 12. 24 a. nr. 2083. (40284)
- K r e u s, Sinaida Timofei t., v. a. Iisaku vallaval. (40589)
- O t s a, Alma Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. (40590)
- E s l a s, August Johani p., v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 1926 a. nr. 82. (40591)
- K r u u s b e r g, Hermilde Johani t., v. a. Lügivalla vallaval. 1921 a. nr. 1193. (40592)
- H i n d r e k u s, Emilie Peedu t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 24. 3. 20 a. nr. 8015. (40593)
- R o s e n b e r g, Paul Anna p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. (40594)
- V a i k ü l l, Maria Ado t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt nr. 10738. (40595)
- H u n g a, Liidja Priidu t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (40596)
- V ä ä r, Robert Aleksandri p., v. a. Raudtee pol. ülemalt nr. 9247. (40597)
- K a s k, Jaan Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 22. 6. 25 a. (40599)
- M e t s, Jaan Mihkli p., v. a. Kirbla vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 40. (40654)
- M i k k, Leena Anna Marie t., v. a. Lihula vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 215. (40655)
- K o t k a s, Aleksander Jüri p., v. a. Lihula vallaval. 18. 2. 21 a. nr. 1411. (40658)
- K i r v e s, Juulia Matvei t., v. a. Muhu-Suure vallaval. 14. 4. 20 a. nr. 599. (40657)
- K ä r d i, Liisa Gustavi t., v. a. Tapa alevi pol. ülemalt 10. 12. 19 a. nr. 478. (40659)
- S o o p, Ivan Stepani p., v. a. Muhu-Suure vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 328. (40660)
- L i p s t o k, Maria, nr. 13. (40739)
- T r o o s t, Heinrich, nr. 4939. (40740)

Aluvei, Voldemar. (40741)
 Breher, Leena, nr. 4387. (40742)
 Kardimets, Johannes, nr. 5658. (40743)
 Papp, Gustav, nr. 94. (40744)
 Leiten, Ernst. (40745)
 Silm, Julius, nr. 849. (40747)

Kuulutus.

Linna politseikomissar Pärnus annab teada, et 27. sept. 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Pärnus, Livo-
 nia platsil ja Pärnu raudteejaama juures

enampakkumisel

firma Lettland-Nord'i päralt olev varandus, mis koosneb mitmesugustest laudadest ja plankudest, hinnatud 1.058.250 marga peale, kinnitus- ja omavalitsusmaksude sissenõudmiseks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval müügi kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Pärnus, 14. sept. 1926 a.

Nr. 2811³, 2812³, 2815³,
 2956³, 2957³.

Hanso.

Linna politseikomissar Pärnus.

Kuulutus

Türi jaoskonna politsei abikomissar Järvamaal annab teada, et 27. sept. 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Järvamaal, Alliku vallas **enampakkumise** teel Alliku piimaühisuse päralt olev varandus, mis koosneb ühest 25 ltr. uuest plekk piimanõust, hinnatud 1000 marga peale, tunnistaja tasu sissenõudmiseks. Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Türil, 17. sept. 1926 a.

M. Lembit.

Nr. 1703.

Türi jaosk. polit. abikom.
 Järvamaal.

Kuulutus.

Paide jaoskonna politseikomissar annab teada, et 30. sept. 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Kuksema vallas, Roosna-Alliku mõisa küünis **enampakkumise** teel Oskar Riiseri päralt olev varandus, mis koosneb viiest koormast peksmata talinisust, hinnatud 10.500 mrk. peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks. Müüdavat vilja võib näha oksjoni päeval. Pakkumine algab hinnatud summast.

Paides, 15. sept. 1926 a.

J. Tilling.

Nr. 02420, 02425. Paide jaosk. politseikomissar
 Järvamaal.

Kuulutus.

Jõhvi jaoskonna politseikomissar Virumaal annab teada, et 30. sept. 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Püssi vallas, Purtse-Napal

enampakkumisel

Heinrich Nicolai päralt olev varandus, mis koosneb umbes 150-200 pd. rukist (terad), hinnaga mrk. 250 pd., ja teistkordselt: rehepeksumasin ja muud põllutööriistad, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval 30. IX. 26.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Jõhvis, 10. sept. 1926 a.

Nr. 04968.

H. Raukas.

Jaoskonna komissar.

Kuulutus.

Jõhvi jaoskonna politseikomissar Virumaal, annab teada, et 30. septembril 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Püssi vallas, Purtse-Napal

enampakkumisel

Valentin Krafft'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest lüpsilehmast ja ühest katusepilpa masinast, hinnatud 23.500 marga peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks.

Müüdavat looma ja masinat võib näha oksjoni päeval 30. IX. 26.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Jõhvis, 10. sept. 1926 a.

Nr. 08926.

H. Raukas.

Jaoskonna komissar.